

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Martino papa [et] martyre. Cap[itulum]. liij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse nouēbris occurrētibus. Fo. cclxxvii

contēpalationē vacare: cū quibusdā peregrinis romā pgentibus inde discessit. Veniensq; ebre dūm multos egros sanauit: et obfessos a demoniis liberauit. ¶ Profectus inde cū iuxta pedem montis eū latrones cū socijs spoliassent: et occidere vellent: vnusq; illorū in capite viri sancti ense vibraret: ipseq; icū constanter expectaret: brachiū illius sic extensum immobile factū est: nec se aqualiter amouere potuit: do nec viso miraculo predones penitentia egerūt: et ablata cuncta restituerūt. Tūc quoq; sanctus vir pro illo orauit: et sic brachiū deposuit. Ab eūtes quoq; inde latrones streptus maximus quasi arborū decidētū exterruit: et oēs in fugam conuertit. ¶ Eū autē romā peruenisset: et clauarius ecclesiā beati petri nocte ei aperire nollet: subito repulsis repagulis ostia diuinitus cū magno impetu scdō viro aperta sunt: et eidem aditū prestiterūt: propter qd miraculū a papa et populo honore sic susceptus est. ¶ Inde recedēs et rauennā ventēs: energuminos multos clamātes se a verano toqueri: ab obfessō demonū liberauit: egrissq; plurimis sanitatē restituit. In mediolano quoq; xij. arreptictos sanauit: et cecū quendā illuminauit: atq; mortuū vnus suscitauit. ¶ Inde albingā pergens: pluuiā aride terre atq; fertilitatē a deo obrinuit: in agris dūratat xpiano: fundis cunctorū gētū in p̄stina sterilitate relictis. Eū autē illi se idola deserturos. pmittēt: si simile q̄dam p̄cipere possent: oratione scī eorū agrī imbri perfundunt: et statim rēpla deorū suorū ab eis euertuntur. Sed cū draconē quendā: que ipi adorabāt veranus de antro p̄duxisset: et in flumine submersisset: omnē populū ciuitatis ad xpm conuertit: et in fide doctū baptisauit. ¶ Trāiens autem alpes puellā a mortuis reuocauit: cecū quēdā a natiuitate illuminauit: et multos lāgudos diuersarū egritudinū curauit. ¶ Demū ad ciuitatē gualitanā applicās in ecclesia beate marie: quā cōstruxerat manere cepit. Ad cuius preces valēs detētos quosq; in carcerib; relaxauit. Post hec defuncto antistite veranus a rege et clero ac pplo in ep̄m electus ē. Qui officio suo strenue administrato di sanctitate perfectus clarusq; virtutibus in pace quieuit. iij. id. nouē. Lūius p̄heretū oēs egrī tāgētes sanati sunt. ¶ Cerum dum esset questio inter ciues vbi nā corpus eius ponerent: an in cathedrali basilica an in ea quā fecerat ecclesia extra urbē. Lenato p̄heretū subito palliū quo corpus erat operatum in aere se tollens: iunusq; precedens vsq; ad flumen durentie custos deduxit: vbi dum populus vado simul ac nauī carerent: siccatō repente flūio cunctisq; per siccū aluēū transeuntibus: palliū iterus per area populū precessit: vsq; ad ecclesiā beate virginis: quā sanctus edificauit: vbi dum substitisset corpus eius condigno tumularum est honore.

De sancto Achia p̄pheta.

Cap. li.

Achias p̄

pha de filo claruit i regno isrl tpe hieroboam regis decem tribuum israel. Tū em hieroboā seruus salomonis cōtra eum rebellasset: et de hierk; egresus esset: inuenit eum achias p̄pheta in agro: induit pallionouo: qui scidit pallium in duodec; scissuras: deditq; decē partes hieroboā dicēs: q̄ ita dñs deus traderet ipi decē tribus israel possidendas: eo q̄ salomō reliquisset dñm et idola adorasset: duas autē tribus isrl dimitteret roboam filio salomonis: ne regnū ex toto de domo dauid tolere: iuxta p̄missionē ei factā a deo. ¶ Post mortē autē salomonis omnia que achias predixerat euenerūt. Nam decē tribus israel hieroboam in regē assumpserūt: qd dicitū est regnum israel. Due s; tribus sc; iuda et bēiam in roboā filio salomonis adhererunt: qd dicitū est regnū iuda. ¶ Cum autē hieroboam rex israel duos vitulos aureos fabricasset et omnē populū ad ipsos adorandos cōpulisset: filius quoq; eius achias grauter egrotasset: misit hieroboā vtorē suam alicno habitu ne cognoscere indutaz ad achiam p̄pheram in silo: vt indicaret sibi quod futurū esset de puero. Lūius aduentum p̄pheta domino indicante cognouit: cum oculi eius ex nimia senectute calligassent. Et statim mulierem līnen ostiū ingressam vocauit ex nomine: et q; mortē filij p̄nūciante: atq; omnē domum hieroboam p̄pter idolatrie crimen exterminādam predixit. Et sic oīa vt ipse pdixerat ad ifaz contigerunt. Hic vt dicit comestor: vidit in spū populū cōculcantē iuga boū: et pdixit sacerdotē cōculcandos a populo. Hic etiaz salomō predixit: q̄ euertēdus esset a mulierib;. Quiescit autem sanctus p̄pheta in pace: et sepultus est in silo iuxta siccem pridie idus nouēbris: vt iosephus et hieronymus tradunt. Hec ex tertio libro regum cap. xi. et. xliij.

De sancto Martino papa et martyre.

Cap. liij.

Martin' pa

pa et marty: huius nominis primus de ciuitate tudertina p̄uicē tu seie theodoro papa pino in ep̄atu romano successit. Sed it; annos sex: mensem vnum: dies xvi. huius tpe paulus constantinopolitanus episcopus constantini impatoris tertij brachio fultus aduer

sum ecclesie rectum dogma surrexit duas voluntates aut operationes diuersas in xpo diffiniens confiteri. Qua de re martinus pape eidem legatos destinauit: edmonens cum vt ab heresi sua discederet: alioquin contra ipm pcederet. Qui ab imperatore ad suasionem pauli epi diuersis persecutionibus afflicti sunt: et quidam eorum in custodia detrusi: alij in exilium missi: alij verberibus subnisi. Quapropter martinus epus rome consiliu. cv. eporu celebravit: in quo paulus patriarcha tanquam hereticum damnauit: et ab epatu deposuit. Tunc imperator constantinus misit olympium duce[m] et exarthalim cubiculariu[m] ad regendam italicam: et predictam heresim confirmandam. Qui olympius vt ab imperatore sibi iussu[m] fuerat: misit spathariu[m] suu[m] ad papa[m] occidendu[m]. Spatharius autem inuenit eu[m] in ecclesia sancte marie maioris celebrante in altare quod dicitur ad presepem. quem dum gladio extinguere nitere[m]: diuina benignitate cecitate percussus: eum videre non potuit. Vocatus imperator: martinum papa[m] a theodoro et pellurio ab eo missis detentu[m] constantinopolim adduci fecit: quem in exilium per personam misit: vbi martyrio vitam finit pridie idus nouembris. Corpus autem eius roma[m] translatu[m]: et in ecclesia eius nomini constructa: que dicitur sancti martini in montibus sepultu[m] est. Et cessauit epatus dies vigintiocto.

De sancto Emiliano epo.

Cap. liij.

Emilianus

epus apud scotiam claruit. Qui ex eadem insula oriundus: domino a puertilibus annis militauit. Et dum esset omnium ore laudabilis ad sacros ordines promotus: operante dei gratia pontificatus suscepit officium: qui per annos plures episcopatu optime et deuote administrato: apostolorum limina mare transiretaro peregrinatus visitauit: et rediens ad patriam suam: et dum esset in itinere apud fauentia graui languore decubuit. Et post dies modicos feliciter a seculo migravit pridie idus nouembris. Lusus corpus eius fauentini iuxta ecclesiam sancti clementis extra muros vbi sepelitur. Tempore precedente dum ciuitas ipsa a liprando rege longobardorum depopulata et destructa fuisset: corpus sancti episcopi dudum incognitum manebat. Verum tempore comitis bernardini et theodolende eius vxoris reparata ciuitate cumulum feni supra sepulturam sancti corporis: quod erat omnino incognitum constitutum est. Ubi die quadam duobus inuicem confabulantibus vnus eorum magnum colaphum se accepisse conquectis: se illud a socio recepisse putabat: dumque

ille negaret: manus subito colaphum recepit: hoc idem refundens in socium animo vindictam dicit. Quod dum iterum ille fecisse negasset: nec percussor inueniri potuisset: cognito miraculo: relatio comiti facta est: qui diuini quicquid ibidem latere arbitrans: sublato feno locum effodi mandauit: vbi sacrum corpus eius epistaphio: in quo predicta continebantur: inuenit: et de caduere sancto mira fragrantia erupit: quod inde lenatum ad ecclesiam sancte marie intra menta ciuitatis delatum: ibique condigno honore conditu[m] est: vbi miraculis conuolat.

De sancto Hor abbate.

Cap. liiij.

Hor abbas

fuit habitator montis niteri deserti egypti. De quo fertur: quod nunquam meritu[m] sibi: nunquam iurauerit: nulli maledixerit: nec sine aliqua necessitate locutus fuit: vt dicit heraclides. Et hieronymus dicit de eo: quod fuit apud thebaidem nagenarius venerabilis senex: qui ignotas litteras oblato ei codice orationes premisit: et statim infusa ipsi gratia subito legere cepit: ac deinde litteras nouit. Hic etiam pane angelorum trifenno vixit: quem ei post biduum continue angelis ministrabat. Fratres quoque secum morantes sepe noctu vigilas angelorum cantus et hymnos audiebant. Qui etiam multa millia hominum ad christum conuertit. Quodam tempore demones ad eum in specie militie celestis aduenerunt: et regem excelsum secum dederunt: quem christum esse asserentes ipsum adorarunt: et tam rex quam circumstantes illum adorandum abbatem hor suaserunt. Cum autem ille diaboli figmenta dubitaret: et se quotidie regem suum adorare diceret: nec esse opus: vt ad hoc ipsi christus corporaliter appareret: protinus illusio euauit. Sanctus autem hor in pace quieuit pridie idus nouembris.

De sancto Britio episcopo.

Cap. lv.

Britius

episcopus tironensis successus fuit sancti martini epi: quod primo luneluz tpe eius fuit diaconus: plurimumque eius emulus: eo quod a beato viro aliquando redarguebatur: cum inuentus sit sequens. Et cum quidam infirmus sanctum martinum quereret: vt medelam ab eo ex peteret: britius illum ei ostendit: cuius amorem